

Redovisning av resebidrag inom teater.

Resa till Kapstaden, Sydafrika, mars 2013 (28/2-12/3)

Annika Nordin, skådespelare

Tack till Konstnärsnämnden för att denna resa blev möjlig!

NATAs entré – falu röd+cape wood

www.newafricatheatre.org

Avreste innan beslut ang. resebidrag tagits – jag ville verkligen göra denna resa och hade fått tips om att detta var en bra tid, vilket visade sig vara sant:

Reste tidigt på morgonen 28/2 från Göteborg, för mellanlandning i Amsterdam, innan KLM tog mig raka vägen till Kapstaden dit jag anlände 21.45 samma kväll! Eftersom man åker rakt söderut slipper man all jet-lag – förutom den trötthet som ligger inbakad per automatik i sammanlagt 15 timmars resande...

Tog en "vanlig" taxi med flygplatspersonalens hjälp till mitt förbokade rum på "Rondebosch Guest Cottages" i den lugna, bekväma förorten Rondebosch. Hade fått tips om detta boende tidigare och det är absolut att rekommendera för resande till Kapstaden; självhushåll, rent, rymligt, arbetsyta (för pappersarbete;) och med city inom räckhåll!

<http://www.rondeboschguestcottages.co.za/>

Fredagen ägnades åt proviantering och aklimatisering samt till att ta återuppta kontakt med NATA (New Africa Theatre Ass.) och dramatikern/ skådespelaren/ NATAs eldsjäl Ian Bruce, samt med Jackson Vuka, eldsjäl i arbetet med att bygga en konstruktiv fritid för ungdomar i och runt kåkstaden Phillippi. Ian föreslog att jag skulle delta i lördagens workshop med ungdomarna, vilket jag med glädje tackade ja till.

Lördagen ägnades så åt NATA och w.s. med ungdomar – arbetade med dem "på golvet" både som deltagare och som ledare för övningar som jag skrapat ihop ur minnesbanken under resan ner, genom att återta tidigare erfarenheter av fysiskt inriktat skådespeleri... tänkte att det var på så sätt vi skulle kunna kommunicera vilket delvis visade sig vara sant... men inte bara! Mottogs med fantastisk värme, öppenhet, tillit – och för oss alla: en viss

blyghet... nyfikenheten på varandra vann dock över försiktigheten och hela lördagen ägnades åt praktiskt arbete på golvet samt intervjuer angående arbetsätt, erfarenheter, svårigheter, glädjor. Bad Ian att få bli tillbakakallad senare under vistelsen inför workshop med äldre/mer erfarna yrkesmänniskor, som utbildat sig på NATA och sedan gått vidare med sitt skådespelande. Somnade lycklig och tacksam över alla möten!

Söndagen blev en dag av skrivande; reflektioner av att vara på "främmande ort" omgiven av värme, tankar kring att ha så olika ekonomiska förutsättningar för arbetet – även om vi utövande konstnärer inte har det fett här!! Men – vi kan i de allra flesta fall försörja oss inom våra fält, vilket är en ynnest jämfört med de villkor som råder i S.A. Olika drivkrafter i varför vi vill/behöver/ska berätta våra historier/erfarenheter. Kanske kan detta bli grund till fortsatt arbete?

Måndagen i vecka 10 ägnades åt workshop i Phillippi. Med en haltande kollektivtrafik, därför många "privata initiativ; blev avrådd att åka de cabs som gick i skytteltrafik R'bosch – city, avrådd att ta det alternativet till kåkstäderna – varför jag tog "vanlig" taxi t.o.r. Eftersom det var mer än +30 grader och alla fönster och dörrar hölls stängda p.g.a. stojande barn utanför... valde jag att vara iakttagare utom när jag ledde en del övningar samt att ägna eftermiddagen åt (stilla) intervjuer. Alla dessa berättelser! Alla erfarenheter av liv på gott och ont som härbärgeras i dessa unga. Perspektiv. Frågan väcks: vad kan jag göra av detta material åter hemma? Antecknade/bandade samtalen i professionell anda – väl "hemma" i R'bosch skrivande, gråtande; tillvaron/världen är så orättvis! vi upprätthåller denna orättvisa planet dagligen genom konsumtion, slöhet, girighet! – i tacksamhet över att få ta del. Vara deltagare. Att få dela och att få tilldelat. Stort.

Resten av den veckan bevistade jag Baxter Theatre – hade fått tips om en teaterfestival just den veckan: Zabalaza Theatre Festival. Ömsom vin, ömsom vatten. Var på invigningen redan på lördagskvällen; kulturministern närvarande, tal hölls av prominenta gäster (för mig okända men helt klart välkända och älskade skådespelare, producenter m.m.) som talade om vikten av sådana festivaler där communityföreställningar visar sig sida vid sida vid mer etablerade grupper. Vikten av besökare till dessa föreställningar! Jag bevistade dagligen festivalen och såg... ingen av de prominenta invigningstalarna i publiken... Något att tänka på även här hemma: Säg är en sak, gör en annan. Mingel på kvällen med skådespelare/regissörer/ producenter från Kapstaden + inbjudna grupper.

Smärtsamt var att se att det helt klart var svårt att få publik till denna festival; samma skolklass tittade på tre föreställningar på en och samma dag. Skolklassen bestod till stor del av pojkar i 10-11-årsåldern och i någon föreställning fungerade det, medan en föreställning om incest/våldtäkt slog helt fel. Skratt, visslingar vittnade om en föreställning som fullständigt missade målet. Smärtsamt. Kvalitén under festivalen var ytterst varierande: från välspelat med en grupp från Pretoria i "A moment when love hurts", berörande fst med knappa medel, till "How dare u" som, förutom att publiken var "fel", helt oreflekterat tog upp ett laddat ämne som incest med medel som att spela ut kvinnlig sexualitet som ngt totalt annat än mannens drift (som han förstås inte kan rå för det...!?!) Gjorde ont att bevittna.

På onsdagskvällen väntade så Magnet Theatres gästspel på Baxter med "Voices made night" – en fantastiskt inspirerande, poetisk, magisk föreställning med konkret och fint skådespeleri. Underbart! Samtal med ensemblen efteråt.

Besökte ett seminarium ang. communityteaterns framtid i Sydafrika. Communityteater där och i Sverige skiljer sig väsentligt åt i konstnärlig ambition. I S.A. är behovet att göra sin röst/sin berättelse hörd så stor att det konstnärliga får kliva åt sidan – JAG SKRIKER UT MIN BERÄTTELSE!!! – vilket tycks stärka vi/dem-mentaliteten. "Riktig" teater kontra communityteater. Där upplever jag att Sverige kommit längre med den konstnärliga formen för c.t. – skulle vara intressant att försöka föra in den blicken till S.A. där viljan/nödvändigheten av att berätta är så berörande stark.

På lördagen (9/3) återsåg jag så NATA i och med en w.s. med mer etablerade skådespelare. Stimulerande dag med djurimpro (hm...inte min "grej", men tankeväckande ändå – och starkt förankrad i sydafrikansk berättarteatertrad.) varvat med mina erfarenheter av dansteater och en strävan av ett enkelt tilltal i repliken. Improvisationer på engelska, närvaroövningar, att använda sig av sig själv som material. Vi arbetade, samtalade, delade. Denna generositet! Tillit. Vackert. Och berättelserna. Kraft, vrede, kärlek.

Fick på kvällen besöka ett hem i Cape Flats, det område dit svarta och färgade fraktades för att "rensa" C.T. under apartheid-regimen. Intervjuade "Oma", farmor, ägarinna av huset, om hennes 71-åriga liv genom många liv. Oförglömligt.

Måndag 11/3 reste jag så hemåt igen – nattflyg med mellanlandning i Amsterdam och ankomst Gbg 12/3 på eftermiddagen.

Ryggsäcken är fylld av berättelser. Av helandet i att dela. Av tro på teater som kraft – om vi noga väljer våra medel och vet vilka vi riktar oss till. Av generositet. Och av tro på mänskligheten. Inspirerad att ta tag i det digra material av möten jag fått med mig. Stärkt i tanken att utvecklingen av communityteatern behöver en stark konstnärlig form för att hårbärgera berättelserna. Fortsatt kontakt med die Bühne, Gbg, - förhoppningar om ett gemensamt arbete i denna anda. Har landningsproblem just nu. Det blev ett rejält hål i kassan med alla teaterbesök, resor på plats förutom resa/boende i sig, varför jag än en gång vill tacka Konstnärsnämnden för detta bidrag!

Annika Nordin, Gbg 25/3 2013

All Student
this is a last
task Please Note

- You have shared your what you are. ✓
- You have wrote your stories. ✓
- You have performed you story. ✓
- Now take father out for father's day and feel how it feels.
- On August take your Mother out for Wemen's day and feel how it feels.
- Take yourself or Anyone love out for a special time outside your Community and please always test how it feels.
- ~~The~~ Do what is in this list then you will understand alot about yourself and those around you.

From: Xolisile W Dolo ~~D. mani~~
Drama facilitator

Thank U - love U

Anslag till repetitionslokalen i Phillippi township – arbete med att skapa en meningsfull fritid/möjlighet till skapande för ungdomar i communityn